

TURISTIKA

in.ihned.cz/sport

Když se po pár ošklivých dnech začne obloha jednoho večera jasnít, má dispečerka plný mobil objednávek. Ještě v devět shání „své“ chlapy na druhý den.

Na Gerlach nevede cesta jen stále vzhůru. Toto překvapivé zjištění čeká na každého lezce v sedle pod Kvietnicovou. Vůdce totiž namíří nejprve traverzem do západní stěny a po pár desítkách minut opatrného posunování se po puklých a popraskaných skloněných kamenných deskách dokonce začne i trochu klesat. V tu chvíli však lze už pouhým okem rozeznat na vrcholu ty, kteří vstali o hodinu dříve. Odsud bude třeba ale ještě téměř hodiny opatrného, hodně opatrného pohybu vpřed, vzhůru i trochu dolů.

2655 m. n. m.

Vrchol. „Vítejte...“ Třesení rukama, hromadné i individuální fotografie u vrcholového ocelového kříže. Výhledy na všechny strany, focení Lomnického štítu s observatoří. Svačina. Jen málokdy vidá nejvyšší vrchol celé karpatské oblouku něco jiného.

Ještě je třeba nezapomenout na výtahový telefonát. Ten je tu často spojen s pitoreskními výjevy. Turista, který se dosud tetelil strachy při každém vzdušnějším skalním kroku, se nyní na vrcholu naklání a přeskakuje nad propastí z kamene na kamen. Kvůli prchavému GSM signálu přece...

Vzhůru dolů...

Velikou próbou na vrchol je to průměrně slušným tempem něco přes tři hodiny. Už před nástupem na túru vůdce varuje: sestup bude trvat nejméně stejně dlouho a bude možná náročnější než výstup.

Po nějaké půlhodině, ve výšce těsně nad dvěma a půl kilometru nad mořskou hladinou, se družstva opět řadí „do lana“ a zahajují sestup. Tentokrát jde průvodce poslední. Nejčastěji namíří klienty pod sebou do západní stěny Gerlach, do Batizovské doliny. Cesta dolů je o dost exponovanější než trasa ve východní stěně. Objevují se tu i řetězy. „Samozřejmě že cestou nahoru už si otipuji své klienty, jak na tom jsou s jistotou pohybu ve skále. Už odhadnu, na koho dávat větší pozor. Kdy spíš předvídat možné zakolísání,“ uklidňuje Brož. Nepočítá, kolikrát na vrcholu stál, ani kolik lidí už sem přivedl. Podle všeho to bylo už hodněkrát a hodně.

Dvě hodiny trvá opatrné sestupování skálou do Batizovské. Je tu ale také podstatně víc volného kamení než na opačné straně, a tak je třeba být opatrnější vůči těm, kdo jsou níž. Jakmile se i malý kamínek uvolní, po dvou třech obloucích a odskocích už nabere pádovou rychlost, že již „páchne“ nepříjemným zraněním.

Vůdce na některých místech zřizuje pevné jištění, „standy“. Využívá k tomu na exponovaných místech „okovanou“ skálu. Jakmile jeho klienti pod ním překonají náročný krok v sestupu a bezpečně stojí pod ním, zruší štand a hbitě sleze k nim. Pak se pokračuje dál.

Gerlachovští ilegálové

Občas se mezi lanovými družstvy s horským vůdcem na jednom či druhém konci objeví „vláček“. Pár turistů, kteří se snaží ušetřit na taxě vůdce a jdou v závěsu za „vedenými“ skupinami. Oficiálně se to nesmí a hrozí za to vysoké pokuty. Horší vůdcové si těchto gerlachovských „ilegálů“ prý nevšímají: jejich práce a odpovědnost jsou klienti na jejich laně.

Samotný pokus ušetřit na vůdci je jedním z nejhorších „horských“ nápadů vůbec. Jednak proto, že výstup na Gerlachovský štít není snadný, místy pro neznalé pohybu ve skále výslovně nebezpečný, a pak zde nikde není turistické značení. Ve výškách kolem dvou tisíc metrů je příchod mraku, tedy mlhy, otázkou minut. Dopředu, ale i dozadu pak zná bezpečnou cestu jen ten, kdo zde zná doslova každý kámen. Tragédie je blíž, než by se zdálo.

Krok od tragédie

Už při sestupu se dost dobře projeví úroveň horské zkušenosti lidí. Matadoři zajištěných stezek vytáhnou z batohu vlastní sedací úvazek, ti méně zblhlí využijí rádi materiál, který obdrží od průvodce. Včetně karabiny. „Určitě tady nejsou výjimkou ani lidé, kteří nikdy nic podobného nezkusili, a pak se rozhodnou pro Gerlach. Neodmítneme je, je ale jasné už předem, že mnozí z nich mírně či více přecenili své síly. Pak celá cesta může trvat i dvanáct hodin,“ říká Brož. I jeho, zkušeného vůdce, prý překvapilo, když se jakýsi Čech středních let v polovině lanového družstva otevřeně pokusil skočit dolů...! S pomocí ostatních ho Brož zachytil a po pár hodinách vrátil zpět na turistickou stezku.

„Už se mi i stalo, že statný a evidentně silný chlap najednou bez předchozího varování na laně zkolaboval,“ vzpomíná Brož na pernější okamžiky své práce. Dívá se přitom na západní stěnu Gerlach, poté, co stejně jako onoho „kolapsového“ muže i své dnešní klienty v bezpečí a v pořádku vrátil na pevnou a alespoň trochu rovnou zem. Škrábance a únava se nepočítají. ■

JAN RÝDL

Informace

Jak si objednat horského vůdce ?

- Tatranské horské vůdce lze denně kontaktovat přes e-mail: spolokhv@sinet.sk či na tel.: +421 905428170 nebo na internetu: www.tatry.cz/turistika/vudci/index.php.
- Možné je zajít i přímo do jejich kancelářě ve Starém Smokovci. Platí se až na konci túry přímo vůdci a cena se odvíjí podle počtu klientů ve skupině. Je třeba počítat s položkou tak kolem dvou tisíc slovenských korun.
- Při objednávání vůdce nezapomeňte, kde se setkáte. Obvykle se vyráží od hotelu Sliezsky dom, jenomže sem je to skoro dvě hodiny pochodu ze Smokovce. Spolek vám ale může zajistit vyvezení autem. Ušetřené síly se budou určitě hodit...
- Doporučujeme zaplatit „zvláštní tatranské“ pojištění. Přejde na 40 Sk na den a odstraní tím všechny nejistoty, zda v případě nouze „volat, či nevolat“ dost drahou tatranskou pomoc.

FOTO: JAN RÝDL

Při výstupu na Gerlachovský štít se nevyplatí šetřit a vyrazit bez bez zkušeného horského vůdce. I pro fyzicky zdatného a znalého turistu je hora vydatným soustem, především orientačně.